

Vrijgesteld van het griffierecht.
Afschrift ter kennis gebracht in
uitvoering van artikel 120 van
het Gerechtelijk Wetboek.

17.11.2005

DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE **HASSELT**, ZETELENDE ALS RECHTER IN **KORT**
GEDING, HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING UITGESPROKEN :

Rep.

IN ZAKE, A.R. nr. 05/266/C:

gepensioneerde, geboren te _____ op _____, wonende te _____

eiseres, vertegenwoordigd door mr. _____ advocaat te _____

tegen:

GEWESTELIJK STEDEBOUWKUNDIG INSPECTEUR VOOR
DE PROVINCIE met burelen gevestigd te 3500 Hasselt,
Koningin Astridlaan 50 bus 1,

verweerster, vertegenwoordigd door mr. _____, advocaat te _____

VOLGT DE BESCHIKKING:

Gelet op de inleidende dagvaarding dd. 30 augustus 2005 ertoe strekkende

- te horen zeggen voor recht dat verweerster ten onrechte een bijkomende administratieve geldboete ten bedrag van 5.000 euro heeft opgelegd en deze boete hic et nunc ongeldig en oninbaar te verklaren;
- te horen zeggen voor recht dat verweerster zich dient te onthouden van het opleggen van bijkomende geldboetes, van welke aard dan ook en zulks minstens in afwachting van een definitieve beslissing van de minister van ruimtelijke ordening of van de Hoge Raad voor het herstelbeleid omtrent de situatie van eiseres.

1.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt van 21 januari 2000 werd eiseres veroordeeld wegens de instandhouding van meerdere wederrechtelijk opgerichte constructies en werd eiseres bevolen de toestand te herstellen in de vorige staat onder verbeurte van een dwangsom van 123,95 euro (5.000 bef) per dag vertraging indien het herstel niet werd gerealiseerd binnen het jaar.

Bij een in kracht van gewijsde getreden arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 21 februari 2002 werd de schuldigverklaring bevestigd en werd het herstel van de plaats in de vorige staat bevolen op straffe van een dwangsom van 12,50 euro per dag vertraging na het verstrijken van de hersteltermijn van 1 jaar.

Op 26 september 2003 werd het arrest aan eiseres betekend en op 21 januari 2004 werd het bevel betekend tot invordering van een bedrag van 850 euro.

Bij beschikking van 6 april 2004 werd door de beslagrechter het verzet tegen de lopende uitvoering afgewezen.

Op 2 juni 2005 werd in toepassing van art. 154 DRO een proces-verbaal van vaststelling en stillegging van gebruik betekend; dit bevel werd in datum van 8 juni door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd.

2.

Art. 156.§1 DRO voorziet dat een administratieve geldboete wordt opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in art. 154, vijfde lid.

Art. 156.§3 voorziet dat de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren beslissen over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van deze administratieve geldboete; dit verzoek schorst de bestreden beslissing.

Eiseres heeft deze administratieve procedure niet gevolgd.

Art. 14 §1, al. 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (12 januari 1973, vervangen bij art. 2 van de Wet van 25 mei 1999) voorziet uitdrukkelijk dat wanneer een akte of een reglement van een administratieve overheid vatbaar is voor

vernietiging, de Raad van State als enig rechtscollege de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan kan bevelen.

Nu de schorsing van een administratieve beslissing tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van de Raad van State, is de eis zoals geformuleerd in de inleidende dagvaarding niet ontvankelijk.

In casu dient te worden vastgesteld dat de beweerde aantasting van een subjectief recht, het geschil vormt over de onwettigheid zelf van de bestuursdaad.

Eiseres houdt voor dat de beslissing - met name het opleggen van een administratieve geldboete van 5.000 euro - gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening.

Dit standpunt komt zeer eigenaardig voor: niet alleen werd eiseres in het verleden bestraft voor de instandhouding van wederrechtelijk opgerichte constructies maar tevens verwijst eiseres zelf naar de toepassing van art. 156 DRO.

3.

Art. 154 DRO voorziet de mogelijkheid om aan de kort geding rechter de opheffing van het stakingsbevel te vorderen.

Deze maatregel wordt door eiseres evenwel niet gevraagd, zodat in concreto niet dient te worden nagegaan of het bevel tot staking wettelijk werd genomen en niet berust op een machtsafwending dan wel machtsoverschrijding.

4.

Tenslotte berust het standpunt m.b.t. de tussenkomst van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op een verkeerde lezing van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

* * *

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN:

Wij, _____, rechter, aangewezen bij beschikking d.d. 21 september 2005 als rechter in kort geding, bijgestaan door _____, griffier-hoofd van dienst, recht doende op tegenspraak.

**BESLISSENDE BIJ HOOGDRINGENDHEID EN ONDER VOORBEHOUD
VAN ALLE RECHTEN VAN PARTIJEN TEN GRONDE:**

Verklaren de eis ontvankelijk doch niet gegrond.

Wijzen eiseres af.

Veroordelen eiseres tot de kosten, begroot aan de zijde van verweerster op 118,99 euro rechtsplegingsvergoeding.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING
KORT GEDING TE HASSELT, op 17 november 2005.